

OLYMPIC SLAVÍ 60!

ŠEDESÁT LET, V ŠEDESÁTI PÍSNÍCH...

Kapelu Olympic čeká velké prosincové koncertní finále v pražské O2 areně. Po více než rok trvající spanilé jízdě s programem připomínajícím šest dekad existence proběhne speciální výroční show. Přípomínkou největších hitů a nejdůležitějších písní z celé historie skupiny Olympic je i zásadní kompilace právě vydaná Supraphonem, symbolicky nabízející šedesátku písní, doplněnou o aktuální verzi skladby Vlak, co nikde nestaví. Tento kartonový box obsahuje 5 různobarevných CD v samostatných pošetkách, dramaturgicky navazujících na loňskou limitovanou edici 5LP. Pečlivý zvukový remastering, přenesení maxima fotografií a textů do výpravného bookletu (32 stran), dobře promyšlený výběr skladeb ze všech personálních i stylových proměn Olympicu. Jde o více než tři hodiny muziky, která baví už více než tři generace nadšených posluchačů.

Petra Jandy jsme se k této příležitosti zeptali:

Petře, letos Olympic slaví neuvěřitelných 60 let na hudební scéně! S kapelou jste začínal v roce 1963 ve stejnojmenném klubu, který se jmenoval Olympic, v Praze ve Spálené ulici. Jak to doopravdy bylo?

To je dost těžká otázka, protože ani já sám jsem se vlastně nikdy úplně nedopátral, jak jsem do kapely přišel. Teda bylo to v roce 1963, to ano. Víím, že jsem šel do kapely, kterou jsem vlastně neměl rád. Měl jsem totiž kapelu Big Beat Quintet, ale dva členové mi z ní utekli právě do Olympicu, který se tehdy ještě jmenoval Karkulka. A já se na ně samozřejmě zlobil. Ale oni mi asi za půl roku zavolali, jestli bych nechtěl přijít taky. Já ale trucoval. Nakonec jsem do té kapely šel, ale moc mě to s nimi nebavilo. Protože ta moje původní kapela byla přece jen trošku dál, tady to bylo

takové mlácení rokenrolu pořád dokola. Pořád stejně harmonické i rytmické schéma, furt to samé, a když to hraje celý večer, tak toho máte už za hodinu plné zuby. K tomu jsme hráli jako doprovod v Semaforu pásmo písniček, kam nám režisér napsal spoustu zpěváků a zpěvaček a my byli jen taková doprovodná kapela. Tak jsme si v roce 1964 řekli, že tudy cesta nevede, a přišel jakýsi obrod.

Jak to probíhalo?

Řekli jsme si, že to chceme dělat jinak. Že začneme dělat kapelu podobnou Beatles. Jenže jsme si neuvědomili, že nikdo z nás vlastně nezpívá, takže ty začátky byly fakt těžké.

A tak jste začal zpívat?

Na začátku to bylo někdy fakt hrozné, pamatuju se, že jsem se někdy i styděl. Zkoušeli jsme zpívat všichni, když jsme ty zpěváky vyhodili. Ale dalo by se říct, že

z kapely jsem asi nejlip zpíval já. Ale hlavně, i když jsme hráli spoustu převzatých písní, hlavně od britských kapel, začali jsme mít i svoje vlastní. A to bylo důležité!

Která píseň je vlastně tím prvním hitem Olympicu?

Dej mi víc své lásky z roku 1965. Té je vlastně taky skoro šedesát a dodneska je to hit. A tehdy se ukázalo, že to je ta správná cesta.

Občas vás označují za české Rolling Stones, minimálně se tím upozorňuje na podobnou délku působení na hudební scéně a na neutuchající energii. Lichotí vám to?

Lichotí! Je lepší, když mi lidi říkají, že vypadám na jevišti dobře a že mám spoustu energie, než aby mi říkali, že tam vypadám blbě a že jsem starý dědek. Mně přijde ta energie normální. Mám spoustu aktivit, třikrát týdně hraju tenis, starám se o zahradu,

sekám trávu... vlastně furt něco dělám. Já nikdy nebyl pecivál

Letos slavíte 60 let na hudební scéně a nadělili jste si k narozeninám velké koncertní tour a u Supraphonu velký LP/CD komplet – z kolika písní jste těch 60 vybírali? Kolik jich máte na kontě, víte to vůbec?

Myslím, že jich bude tak tisíc, ale těch chráněných, které si nechávám zapisovat, bude tak 700. Písničky, které nevyjdou na deskách nebo se neprosadí, si zapisovat ani nenechávám.

Co Olympic nyní čeká?

Letos máme v prosinci rozlučkový koncert v O2 areně, ale neloučíme se s činností, jen s tou šedesátkou, protože jdeme vstříc jednašedesátce. Na příští rok připravujeme novou desku, tu bude potřeba pokřtít, něco k ní odehrát, takže na konec to rozhodně nevypadá.

IDEÁLNÍ ČAS POSLECHNOUT SI MICHALA HORÁKA!

Michala Horáka je možné považovat za vycházející hvězdu českého písničkářství. Na svém kontě má už řadu úspěchů, mezi které patří titul Objev roku v anketě popularity Český slavík a v téže kategorii i nominace v Cenách Anděl Coca-Cola. Po vydání dvou vřele přijatých alb a celé řadě trendujících singlů, které na YouTube posbíraly celkově více než 34 000 000 zhlédnutí, přichází Horák s třetím, dlouho očekávaným studiovým albem nazvaným příznačně Ideální čas se nezbláznit.

Novinka je sestavena ze čtrnácti pečlivě vybraných autorských skladeb v produkci vyhledávaného producenta Filipa Vlčka a zkušeného „songwritera“ Jendy Vávry. Společně s prvotřídními muzikanty Janem Steinsdörferem (klávesové nástroje), Adamem Černíkem (housle), Milošem

Klápštěm (kontrabas), Janem Nikendeyem (bicí) a samozřejmě s Michalem Horákem vtiskli nahrávkám velmi bohatý a pro domácí populární hudbu i poměrně unikátní zvuk. Skladby se v textech hlásí k tradici českého písničkářství, přičemž kromě řemeslného mistrovství je možné tu a tam

poodhalit také Michalovu zálibu v hudební teorii (nejpatrněji ve skladbě V harmonii), což je vše kompaktně zabaleno a okořeněno za každé situace autentickým humorem. Album je po instrumentální, textové i produkční stránce velmi vyvážené a obsahuje řadu potenciálních hitů (Není to divný). Při

opakovaném poslechu vypluje do popředí vždy něco nového.

Jisté je, že máme před sebou vyspělé a velmi dobře zvládnuté dílo, kde má každá nota a každý tón své místo, a proto nastává ideální čas si pustit Michala Horáka.

Ideální čas na Tour Michala Horáka

- 3.10. Brno, FASTfest
- 5.10. Liberec, Lidové sady
- 10.10. Radim, Zastávka
- 11.10. Plzeň, Music Bar Anděl
- 12.10. Praha, Palác Akropolis (křest alba)
- 14.10. Příbram, Pojistka klub
- 18.10. Chotěboř, Kino
- 20.10. Velká Hleďsebe, Kulturní dům
- 24.10. Náměšť nad Oslavou, Sokolovna
- 3.11. Lanškroun, Music bar Forea
- 4.11. Dobrá u Frýdku-Místku, Sál při ZŠ
- 8.11. Ostrava, Klub Parník
- 9.11. Bratislava, Randal Club
- 10.11. Hradec Králové, PETROF Gallery (křest alba)
- 16.11. Jilemnice, SD JILM
- 21.11. Uherské Hradiště, Reduta
- 22.11. České Budějovice, McFabrika
- 23.11. Tábor, Klub BarBar
- 24.11. Písek, Divadlo Pod Čarou
- 30.11. Březnice, Kulturní dům
- 1.12. Český Krumlov, Klub Ántré
- 2.12. Veselí nad Lužnicí, Nám. T. G. Masaryka
- 7.12. Rakovník, Dům osvěty
- 9.12. Svitavy, Klub Tyjáter
- 15.12. Olomouc, S-klub (křest alba)
- 16.12. Opava, OKO

SU6908-2

PRECEDENS STÁLE ZNAČKOU KVALITY

„Jsem rád, že si i po tolika letech zachovávají naše nahrávky nějakou zvláštnost a že nás mohou objevovat lidi, kteří jsou třeba o generaci mladší. Asi nepůsobíme jako vykopávka,“ řekl zakladatel skupiny Martin Němec a Bára Basiková jej doplnila: „Precedens je značka, a to platí stále!“

Skupina Precedens prošla od založení v roce 1982 několika vývojovými fázemi, než se ocitla před svým debutovým albem **Doba ledová**. Po temném písničkářství s Janem „Saharou“ Hedlem a intelektuální ironii Lumíra Tučka se kapelník Martin Němec naplno potkal se syntetizéry a Bárou Basikovou. Němcovi přišel její hlas éterický,

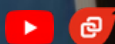
čistý a kontrastní vůči chrčení Hedlovu, který byl původně zpěvákem kapely. Z počátku jen klubová vystoupení se proměnila v opravdové koncerty ve velkých sálech. Atmosférická muzika tam byla působivě doplněna výtvarnými doplňky. Mnohá témata se bez vypočítavého úsilí dotkla až popové atraktivitu.

Supraphon po šestatřiceti letech reeduje na CD i LP debutovou desku Precedensu z roku 1988, která vznikla v jeho první klasické sestavě. Písně Černá bohyně, Doba ledová nebo Dívčí válka vykazovaly nekonvenčně hitovou popularitu. Zdvojenými klávesami vybavená sestava vyvolávala až novoromantický synthí pocit,

aniž by se úloha kytary vytratila. Hudbu a texty Martina Němce kongeniálně dramaticky tlumočila Bára Basiková, tehdy i dnes jeden z nejzásadnějších ženských hlasů u nás. Precedens se tak logicky zařadil do skupiny kapel, čekajících na šanci obcerstvit českou hudební scénu: stalo se tak záhy poté.

SU 6798-2

SU 6782-2

SU 6781-2

SU 6799-2

TŘI LEGENDÁRNÍ ALBA JSOU ZPÁTKY!

BIG HEADS MICHALA PAVLÍČKA / DEBUT KRAUSBERRY /
TENHLE VÍTR JSEM MĚL RÁD LUBOŠE POSPÍŠILA

Supraphon vydal v těchto dnech tři zajímavá archivní alba, která jsou považována za klenoty české rockové scény. Jedná se o alba Big Heads Michala Pavlíčka, debutové album Krausberry a Tenhle vítr jsem měl rád Luboše Pospíšila. Tato alba předvádějí talent a originalitu některých z nejvlivnějších českých hudebníků v 80. a 90. letech.

Big Heads je instrumentální rockové album z roku 1992 s kytarovým virtuosem Michalem Pavlíčkem, který dříve působil v kapelách Pražský výběr, Stromboli, ETC... nebo Krausberry. Pavlíček složil všechny písně a přidali se k němu baskytarista Jiří Veselý a bubeník Jiří Zelenka. Album je směsí rockových, jazzových, metalových a folkových vlivů s chytlavými melodiemi a sofistikovanými aranžemi. Součástí

reedice je i bonusové CD s 13 živými nahrávkami z roku 2011.

Krausberry je blues-rocková a hardrocková skupina založená zpěvákem Martinem Krausem v roce 1984 poté, co opustil Bluesberry. Pojmenované debutové album kapely vyšlo v roce 1989 a obsahovalo písně, které jsou dodnes mezi fanoušky populární. Album produkoval Ota Petřina, který na některých skladbách hrál i na kytaru

a klávesy. Reedice obsahuje dvě bonusové skladby: Lásko, lásko... a Vzpomínka na jednu venkovskou tancovačku r. 1962.

Tenhle vítr jsem měl rád je sólové debutové album Luboše Pospíšila, který byl v 70. letech členem C&K Vocal. Album bylo vydáno v roce 1983 a mělo velký úspěch, získalo uznání kritiků a ocenění. Většinu hudby napsal Pospíšil ve spolupráci s textařem Ladislavem Kantorem. Album

obsahuje Pospíšilův osobitý zpěv, poetické texty a melodické rockové písně. Reedice oslavuje 40. výročí vydání alba a obsahuje nový design obalu od Karla Halouna.

Tato tři alba musí mít každý fanoušek české rockové hudby. Na CD a vinylu jsou k dostání na Supraphonline.cz, Bontonland.cz a dalších internetových i fyzických obchodech.

Foto © Daniel Vojtěšek

Foto © Tomáš Rozkovec

Foto © Radek Volf

AUDIOKNIHY S DÍLY VÝZNAMNÝCH AUTORŮ, KTERÉ OVLIVNILI ČESKOU I SVĚTOVOU LITERATURU

Pan Theodor Mundstock Ladislava Fukse, Směšné lásky Milana Kundery a komplet archivních i nových nahrávek s dílem Karla Čapka, to jsou tři významné audioknižní projekty vydavatelství Supraphon, které vyjdou letos v průběhu září. Supraphon tak uctí památku nedávno zesnulého Milana Kundery, 100. výročí narození Ladislava Fukse i 85. výročí úmrtí Karla Čapka. Audioknihy vycházejí v interpretaci hned několika hereckých generací.

SD 6695-2

SU 6691-2

SU 6689-2

Igor Orozovič

Ladislav Fuks – Pan Theodor Mundstock čte Miloslav König

Pan Theodor Mundstock a jeho osud. Díky jedinečnému podání herce Miloslava Königa se posluchači můžou ponořit do tohoto slavného psychologického románu Ladislava Fukse, jehož 100. výročí narození si v září připomínáme. Autor románu, který byl vydán poprvé před šedesáti lety, vychází z tragédie židovských osudů. Jeho hrdina hledá cestu úniku z úzkosti. Miloslav König čte Pana Theodora Mundstocka s mimořádnou schopností vcítit se do autorových sdělení, obrazů a dějů. Díky jakémusi osudovému sblížení interpreta s autorovým textem přinese zvuková podoba románu ještě silnější zážitek než samotná četba.

Celkový čas audioknihy:

6 hod. 51 min. / vychází 1. 9. 2023 digitálně ve formátech Flac – mp3

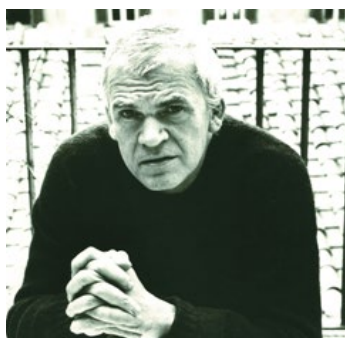

Milan Kundera – Směšné lásky čtou Igor Bareš, Ladislav Lakomý, Antonín Přidal a další

Brněnský rodák Milan Kundera, jeden z nejproslulejších literátů tohoto století, žil s manželkou Věrou od roku 1975 v Paříži a své romány psal od osmdesátých let francouzsky. Jeho knihy vydané u nás před rokem 1969 i následující exilová tvorba patří k základnímu fondu českého i světového umění. První povídku z cyklu *Směšných lásek*, *Já truchlivý Bůh*, napsal Milan Kundera během dvou dnů v roce 1958. V následujících letech vytvořil dalších sedm povídek (*Zlaté jablko věčné touhy*, *Nikdo se nebudě smát*, *Falešný autopost*, *Symposion*, *Doktor Havel po dvaceti letech*, *Ať ustoupí staří mrtví mladým mrtvým*, *Eduard a Bůh*), které vyšly společně pod názvem *Směšné lásky*. Nahrávka v brněnském studiu v režii Antonína Přidala z roku 2008 objevila a uchovala kouzlo vyprávění tak, jak je asi „slyšel“ svým vnitřním sluchem Milan Kundera sám. Osudy Milana Kundery i jeho rozsáhlé dílo jsou zrcadlem dějin střední a západní Evropy druhé poloviny 20. století. Jejich význam daleko přesahuje svět literatury.

Celkový čas audioknihy:

8 hod. 42 min. / vychází 15. 9. 2023 na CD-mp3 i digitálně

Karel Čapek – Velký komplet nahrávek z díla velikána české i světové literatury

čtou Olga Scheinpflugová, Karel Höger, Rudolf Hrušínský, Josef Somr, Ladislav Mrkvička, Hana Maciuchová, Jakub Albrecht, Igor Orozovič, Ivan Lupták a další

Karel Čapek jako nikdy předtím – ve velkém kompletu archivních i nových nahrávek, vydaných u příležitosti prosincového pětadesátého výročí úmrtí slavného spisovatele! Komplet vyjde v edici českých spisovatelů (jako už vyšly audiokomplety Oty Pavla, Jaroslava Haška, Karla Poláčka...). Čapek je mistr slova, který dokáže současně pobavit, poučit i dojmout. Producentka Naďa Dvorská vycházela při sestavování kompletu ze všech záznamů Čapkova díla uchovaných v archivu Supraphonu. Tento speciální komplet opět propojuje archiv s novými zvukovými záznamy v podání mladých interpretů.

Celkový čas audioknihy:

26 hod. 16 min. / vychází 29. 9. 2023 na 3CD-mp3 i digitálně

Ivan Lupták

Jakub Albrecht

Miloslav König

PŮLSTOLETÍ S NEZAPOMENUTELNÝM A JEDINEČNÝM VLASTIMILEM BRODSKÝM

VYCHÁZÍ KOMPLET BEZMÁLA DESETI HODIN NAHRÁVEK LEGENDÁRNÍHO HERCE

Příznivci audioknih a obdivovatelé slavných hereckých osobností se dočkají 1. září 2023 kompletu nahrávek nezapomenutelného Vlastimila Brodského, kterou se zařadí do speciální edice Supraphonu Mistři slova, k již vydaným audio kolekcím Jana Wericha, Miroslava Horníčka, Miloše Kopeckého a Zdeňka Svěráka. Hlas Vlastimila Brodského byl charakteristický, vtipný, milý a plný emocí. Jeho nahrávky jsou stále oblíbené, protože mají kouzlo, humor a lidskost, které nestárnou a posluchače stále těší a baví.

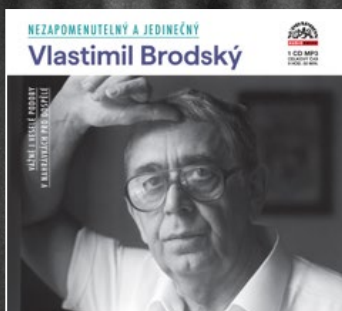
Soubor nahrávek **Vlastimil Brodský – nezapomenutelný a jedinečný**, který sestavila producentka Naďa Dvorská z archivu Supraphonu představuje vynikajícího herce od jeho jinošských let až do konce života. Vše je určeno dospělým posluchačům, neboť Brodského tvorba pro děti již byla mnohokrát vydána. První nahrávky mladého Vlastimila pocházejí z let 1944

a 1946 zastupuje *Sentimentální romance* Františka Némce a Haškovy *Osudy dobrého vojáka Švejka*. Šedesátá léta představuje především nahrávka Čapkovy *Války s mloky* (Brodský je zde jako Bondy). Sedmdesátá léta ukazují tohoto skvělého interpreta například v audio nahrávkách *R. U. R.* Karla Čapka a v *Rozmarném létě* Vladislava Vančury. Osmdesátá a devadesátá léta zachycují

Vlastimila Brodského četbou knih *Plná bedna šampaňského* Oty Pavla a *Muži v ofsajdu* Karla Poláčka. V novém CD-mp3 kompletu uslyšíme také Brodského ve skvělé inscenaci hry Neila Simona *Vstupte a v jednoaktových hrách* *Úředníkové ráno* (N. V. Gogol) a *Tragédium proti své vůli* (A. P. Čechov).

Vlastimil Brodský si získával posluchače jasnou kombinací věcného nepatetického

projevu s prvky ironického humoru a zajímavě prosakujícího komična. Zároveň byl jeho herecký projev vždy uvěřitelný, citlivý a pravdivý. Tento komplet navazuje na řadu podobných audio portrétů vynikajících interpretů (Jan Werich Suma sumárum, Zdeněk Svěrák Skoro všechno, Miroslav Horníček Dobře odtajněný a Miloš Kopecký Známa i neznámá tvář).

SU 6698-2

BELLA ADAMOVA: VĚŘÍM, ŽE NAŠE HUDBA JE SCHOPNA OSLOVIT KOHOKOLI, KDO JE JÍ OTEVŘENÝ!

V jedenácti letech je altistka Bella Adamova, rodačka z Čechy, vycházející hvězdou, která poutá pozornost nejen svým výjimečným citem pro písňovou literaturu, nádherně zbarveným, hluboko posazeným hlasem a ryzím uměleckým přístupem k písním, které si do svého repertoáru vybírá, ale také svým zapálením pro improvizaci. S rodinou v dětském věku odešla před útlakem do Prahy, kde chodila na mezinárodní školu. Kosmopolitní Praha ji obklopila mnoha kulturami, které ji inspirovaly k všestrannosti hudebníka šťastně se pohybujícího mezi žánry. Bakalářské studium absolvovala na londýnské Trinity Laban Conservatoire of Music and Dance a magisterské studium završila v Kolíně nad Rýnem v Německu. Učila se od mnohých mistrů – mj. u Anne Sofie von Otter, Thomase Hampsona či Christopa Prégardiena.

Bella Adamova u vydavatelství Supraphon nyní vydává album s příznačným názvem „There Is Home“, které nahrála ve vzácném souznění s klavíristou Michaellem Geesem. Obsahuje její speciální výběr písní Haase, Musorgského, Brittena a Mahlera. S Bellou Adamovou si o jejím novém albu povídáme krátce před jeho vydáním.

Co bylo na přípravě vašeho alba nejtěžší, a co naopak vás nejvíce těšilo?

Nemůžu říct, že by mi něco na přípravě mého nového alba přišlo vyloženě těžké. Tento projekt je moje srdeční záležitost a natočili jsme písně, které už i docela dlouho zpívám. Tuto dramaturgii jsem měla, jak se říká, v šuplíku už od roku 2017, kdy jsem ji prezentovala na svém magisterském koncertě v Kolíně, a až na pár doplnění jsme na ní nic neměnili. Tehdy mi ale trvalo celý rok, než jsem svoji představu dotáhla do té formy, se kterou jsem mohla být spokojená. K dramaturgii svých koncertních programů potřebuji delší čas, nerada je formuji rychle, musí ve mně nějakou dobu zrát.

Nahrávat s klavíristou Michaellem Geesem je pro mě obrovská radost, spolupracujeme už od roku 2015, takže jsme na sebe napojení a máme společnou hudební řeč. Neznám nikoho, kdo přemýšlí o hudbě a hraje jako on, a slyšet, jak hraje naživo, je opravdový a hluboký zážitek. Taký je velká úleva mít někoho tak zkušeného po svém boku. Při natáčení alba jsem cítila určitý tlak, řekla bych sama od sebe. O tom, že natočím právě tento repertoár, jsem snila už mnoho let, a měla jsem od sebe vysoká očekávání, občas i nemožná.

Moc mě těšila také důvěra a ochota celého týmu Supraphonu, cítila jsem hluboké pochopení a úctu k mým uměleckým záměrům.

Doufám, že si posluchači najdou chvíli poslechnout si desku od začátku do konce, a jsem moc zvědavá na ohlasy, jak na ně zapůsobí.

Jaký význam pro vás má improvizace?

Je to způsob kompozice pro extroverty, kteří nedokážou strávit osamělé hodiny

psaním not. (směje se) ... Improvizování mě naučilo více o interpretaci písní a hudbě obecně než cokoli jiného. Je to místo, kde si mohu hrát a tvořit. Avšak v rámci improvizace se nemohu schovávat za skladelem a jeho tvorbu; to dokáže být i velmi odhalující.

Plánujete představit repertoár alba i koncertně?

„There Is Home“ zahrajeme v rámci pražského festivalu Music is in Divadle X10 ve čtvrtek 5. října a také právě tam chceme album slavnostně pokřtít.

Můžete vybrat ze svého diáře pár zajímavých koncertů, na které byste posluchače pozvala?

Srdečně zvú na Svatováclavský hudební festival, kde konečně poprvé zazpívám Schubertovu Zimní cestu. A to již 7. září ve spolupráci s Wihanovým kvartetem. De Falla El Amor Brujo s Robertem Kružikem bude uvedena ve Zlíně 30. listopadu. Moje první vysněná Mahlerova 2. Symfonie je naplánovaná se Symfonickým orchestrem

hl. m. Prahy FOK pod vedením dirigenta Tomáše Braunera na 12. a 13. června příštího roku.

Vraťme se na závěr ještě k vašemu právě vycházejícímu albu „There Is Home“. Je pozoruhodné nejen svým hudebním obsahem, ale i pojetím obalu CD.

Ano, je to totiž opravdu moje osobní album, u kterého nám záleželo na každém detailu, na každém slově v bookletu, na výběru báječného Martina Stupky, se kterým jsme písně nahráli, na fotografech i na barvě písma na zadní straně.

A ráda bych podotkla, že jsem na obálce spolupracovala s výjimečnou fotografkou Michaelou Karásek Čejkovou, fotila nás v oblečení slovenského návrháře Zoltána Tótha. Moc jsem chtěla posunout naše vnímání toho, jak může obálka klasické nahrávky vypadat, aby zaujala i jiné publikum. Nemám ráda rozdělení na žánry, věřím že naše hudba je schopna oslovit kohokoli, kdo je jí otevřený.

JOSEF ŠPAČEK S MIROSLAVEM SEKEROU

SVĚT NEČEKANÝCH KONTRASTŮ

Houslový virtuos Josef Špaček a klavírista Miroslav Sekera, oba mezinárodně uznávaní umělci, svým novým albem představují komorního i koncertantního Bohuslava Martinů, skladatele světového i vpravdě českého, známého i stále objevovaného. Na albu jsou tři skladby pro housle a klavír, které ukazují jeho různé styly a vlivy. V Koncertu pro housle, klavír a orchestr sólisty doprovází Symfonický orchestr Českého rozhlasu s dirigentem Petrem Popelkou. Album vzniklo za podpory Nadace Bohuslava Martinů a vychází na CD i v digitálních formátech již 8. září 2023.

„To, že byl Bohuslav Martinů houslista je pro smyčce velká výhoda. I když psal technicky originálně a má svoje vztité postupy, jeho skladby jdou takřka jako „do ruky“. Zejména v koncertu pro housle a klavír jde Martinů s obtížností v partu houslí až na hranu. Nicméně je zřejmé, že ví přesně, co si může dovolit, aby byl part ještě hratelny,“ uvedl při vzniku nahrávky Josef Špaček.

Bohuslav Martinů byl sám houslista, ale barva klavíru je svého druhu autorovým podpisem v mnoha jeho symfonických partiturách. Oba nástroje se jako sólové setkávají v *Koncertě pro housle, klavír*

a *orchestr*, který si u něj objednali manželé Rabinofovi a „svůj koncert“ premiérovali v květnu 1954. Pozoruhodné dílo vznikalo souběžně se *Symfonií č. 6 (Fantaisies symphoniques)* a prováděno je dnes jen výjimečně. Naopak *Houslová sonáta č. 3*, další dílo skladatelova amerického období, dávno zdomácnělo v repertoáru světových houslistů. Z atmosféry tušeného konce války a pocitu odloučenosti od domova vzešel monument, který svou délkou připomíná spíše symfonie; dílo plné kontrastů dramatické a lyrické, včetně až „dvořákovské“ nostalgie spojené s českými

kořeny skladatele. Vedle dvou amerických děl přináší nové album *Pět malých skladeb pro housle a klavír (Cinq pièces brèves)* kontrast pařížského autorova období – mnohem více harmonických drsností a pikantností, koketérie s charlestonem, ale i sklon ke kontrapunktickému stylu.

„Spolupráce se Symfonickým orchestrem Českého rozhlasu a Petrem Popelkou byla výborná! Petr je úžasný profesionál a orchestr se zhostil svého partu s naprostou samozřejmostí, i když se tento koncert moc nehraje. A spolupráci s Mirkem Sekerou snad ani nemusím komentovat. Mirek je můj parták už více než

deset let, takže jsme sehraný tým,“ komentuje Josef Špaček muzikantskou spolupráci na nových nahrávkách.

Album s *Houslovou sonátou č. 3, Pěti krátkými skladbami Bohuslava Martinů* v podání houslisty Josefa Špačka, klavíristy Miroslava Sekery a také s *Koncertem pro housle a klavír*, který sólisté nahráli se Symfonickým orchestrem Českého rozhlasu vydává Supraphon v pátek 8. září na CD i v digitálních formátech.

TRIO GILTBURG – JARŮŠKOVÁ – JARŮŠEK

Klavírní tria patří k vrcholům Dvořákovy komorní tvorby. První dvě tria jsou ovlivněna romantickou tradicí a ukazují skladatelovu schopnost vytvářet bohaté melodie a harmonie. Třetí trio je temnější a dramatictější skladbou, odrážející Dvořákovu osobní krizi po smrti jeho matky. Čtvrté trio, známé jako „Dumky“, je originálním dílem, jež spojuje lidové prvky se sofistikovanou formou. Kompletní nahrávka ve skvělém provedení proslulého klavíristy Borise Giltburga s Veronikou a Peterem Jarůškovými, stěžejními členy světoznámého Pavel Haas Quartet, patří k letošním neočekávanějším novinkám klasiky. Supraphon album vydá na 2CD i v digitálních formátech již 22. září 2023.

Ve dnech, kdy Londýn slavil korunovaci nového krále, vznikala nahrávka pod dohledem legendárního britského producenta Andrew Keenera v krásném údolí řeky Wye na anglicko-velšském pomezí. **Boris Giltburg** to okomentoval: „Natáčeli jsme po dobu šesti dnů v usedlosti Wyastone Leys. Je to tam mimořádně svojí vynikající akustikou a zároveň je to inspirativní místo – zejména v případě Dvořákovy hudby, která je s přírodou výrazně spjatá. Samozřejmě ne s přírodou anglickou, ale kopce a údolí jsou prostě kopce a údolí, ať už jsou v jakékoli zemi. Soustředili jsme se jen na nahrávání, nic nás nerozptylovalo a neodvádělo naše myšlenky, a tak jsme se mohli plně zaměřit jen na hudbu samotnou.“

Houslistka **Veronika Jarůšková** ke spolupráci s Borisem Giltburgem uvedla: „Bývá skvělé, když muž dokáže zahrát něžně, projeví svoji zranitelnost a nehraje si jen na své ego. A právě Boris je schopen takové něhy, že máte pocit, jako byste se vznášeli na obláčku.“ S Borisem Giltburgem Pavel Haas Quartet spolupracoval již v roce 2017, kdy

nahráli Dvořákovy kvintety, které byly posléze oceněny *Gramophone Chamber Award*. Odtud pochází neuvěřitelná souhra těchto tří hudebníků. Všichni disponují bravurní technikou, a současně spolu dýchají jako jedna bytost. Violoncellista **Peter Jarůšek** zavzpomínal: „Říkali jsme si s Veronikou, že by bylo zajímavé zkusit si s Borisem zahrát trio, ale nikdy jsme to nevyšlo nahlas. V roce 2018 nás Boris oslovil, jestli bychom nechtěli být součástí jeho projektu ve Flagey v Bruselu, a od toho se to potom všechno odvíjelo. Dalším impulsem byla nabídka festivalu Dvořákova Praha, jenž požádal Borise, zda by se stal kurátorem kompletních klavírních trií, a on se obrátil na nás. Tam byl ten první moment, kdy jsme se společně zamilovali do Dvořákových trií. Dumky jsou výjimečná skladba, ale když jsme objevili i jeho dvě raná tria, tak jsme zjistili, že je to vlastně nádherná cesta Dvořákovým životem.“

Dumky patří k nejslavnějším opusům Antonína Dvořáka i k nejnahrávanějším komorním skladbám vůbec. Ví se, že Leoš

Janáček je po koncertě s autorem u klavíru ocenil s výstižnou stručností sobě vlastní: „Nový zdroj světla tu vyzářil.“ *Trio f moll* zase věhlasný vídeňský kritik Eduard Hanslick označil jako skladatelovu vstupenku „mezi nejlepší moderní mistry“. První dvě Dvořáková tria jsou však k slyšení jen výjimečně.

„Spojuje nás možná až posedlost pro cokoli, co děláme s takovou vášní a láskou. Z naší nahrávky dýchá vřelost a radost. Komorní hudba už prostě nemůže být lepší,“ hodnotí Boris Giltburg novinku vzešlou ze spolupráce se spřízněnými muzikanty z Prahy.

Boris Giltburg je v Moskvě narozený izraelský klavírista, který je posluchači po celém světě obdivován pro velmi citlivou, kultivovanou a působivou interpretaci. V posledních letech se intenzivně věnuje především Beethovenovi, Ravelovi a Rachmaninovi. Pravidelně vystupuje na recitálech v nejvýznamnějších koncertních sálích světa, spolupracoval s mnoha světovými orchestry. Boris Giltburg získal

mnohá prestižní ocenění nejen za svá sólová alba, ale i za společné nahrávky s Pavel Haas Quartet vydané u Supraphonu.

www.borisgiltburg.com

Veronika a Peter Jarůškoví jsou členy mezinárodně uznávaného komorního souboru Pavel Haas Quartet. Kvarteto vystupuje v nejvýznamnějších světových koncertních sálích a nahrálo devět alb ověřených mnoha prestižními cenami domácí i zahraniční kritiky. Významný britský hudební časopis BBC Music Magazine zařadil Pavel Haas Quartet mezi 10 nejlepších smyčcových kvartet všech dob. Společně se svým dlouholetým přítelem a kolegou Borisem Giltburgem se manželé Jarůškoví vedle působení v kvartetu začali v posledních letech zabývat i literaturou pro klavírní trio. Vznikl tak nový ansámbl hudebníků špičkové úrovně, který se již představil na několika prestižních evropských pódiiích a festivalech.

www.pavelhaasquartet.com

Foto © Marco Borggreve

SU 4319-2

REDAKCE: Vladan Drvota, Lukáš Kadeřábek, Marek Šulc, Tomáš Pilát a David Landštof / grafická úprava: Marek Šmidrkal

KONTAKT: SUPRAPHON, a. s., Palackého 740/1, 112 99 Praha 1, tel. (+420) 221 966 604, fax (+420) 221 966 630
promotion: promo@supraphon.cz obchodní oddělení: obchod@supraphon.cz

www.supraphon.cz

www.youtube.com/supraphon

www.facebook.com/Supraphon